

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/113/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413207484
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5413207484.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: R. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/X-X, XXX XX C. P., zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti odporcovi: POHOTOVOSTĽ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 370,26 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/191/2013-104 zo dňa 26. novembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/191/2013-104 zo dňa 26. novembra 2014 v I. vete výroku, v ktorej súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 202,62 Eur s 5,25% úrokom z omeškania ročne od 05.03.2014 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v III. vete výroku, ktorým súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti (veta II. výroku rozsudku), v ktorej súd vo zvyšnej časti návrh zamietol, zostáva rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/191/2013-104 zo dňa 26. novembra 2014 nedotknutý.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 36,61 Eur, na účet spoločnosti Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odvolací súd n a r i a d ť u j e prvostupňovému súdu opravu napadnutého rozsudku v jeho záhlaví a to tak, že správne označenie odporcu znie:

POHOTOVOSTĽ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 202,62 Eur s 5,25% úrokom z omeškania ročne od 05.03.2014 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (veta I. výroku rozsudku). Vo zvyšnej časti návrh zamietol (veta II. výroku rozsudku). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (veta III. výroku rozsudku).

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavreli účastníci dňa 31.01.2003. Zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy v ust. § 4 ods. 2 písm. g) uvádzal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve uzavretej medzi účastníkmi údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov absentoval, následkom čoho je daný úver bezúročný a bez poplatkov. Odporca navrhovateľovi poskytol 331,94 Eur a všetky navrhovateľove úhrady spolu predstavujú sumu

534,56 Eur. Rozdiel medzi prijatým a vráteným plnením je teda 202,62 Eur. Tento rozdiel predstavuje bezdôvodného obohatenie na strane odporcu, keďže ide o plnenie, na ktoré od počiatku neexistoval právny dôvod. Toto bezdôvodné obohatenie je povinný odporca vydať bez ohľadu na to, či išlo o dobrovoľné plnenie alebo plnenie na základe núteného výkonu rozhodnutia. Ustanovenie § 61 Exekučného poriadku, na ktoré poukazoval odporca, totiž svojou úpravou zákazu restitutio in integrum v exekučnom konaní sleduje iný cieľ a prioritizuje ochranu dobromyseľnosti tretej osoby, napr. vydražiteľa a nemôže sa dotýkať hmotnoprávných vzťahov vzniknutých z bezdôvodného obohatenia (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Co/85/2013 zo dňa 09.04.2014). V súvislosti s povinnosťou zaplatiť žalovanú sumu bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť aj úroky z omeškania podľa úpravy nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval okresný súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Uviedol, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa kritériá vymedzené v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Zdôraznil, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi nie je zmluvou podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto ani nemusela obsahovať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Zmluva neobsahovala všetky náležitosti podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, napr. opis tovaru alebo služby, cenu tovaru alebo poskytnutej služby atď. V čase jej uzavretia nespádala zmluva o úvere pod úpravu spotrebiteľských zmlúv v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny režim spornej zmluvy sa spravoval ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Navrhovateľ vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Vyjadril presvedčenie, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi sa spravuje ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože to vyplýva z ustanovení § 2 a § 3 uvedeného predpisu. Zdôraznil, že aj keď bol v zmluve vyznačený účel úveru „zamestnanie“, čo by vylučovalo aplikáciu ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z., uvedený údaj bol len výsledkom nekalých obchodných praktík odporcu. Zmluva pritom neobsahovala údaj o zamestnávateľovi navrhovateľa. V zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Prešove z 26.05.2011 sp. zn. 6Co/84/2011 musí tento účel úveru existovať reálne, nestačí len jeho formálne vyznačenie v zmluve.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok vo výroku o čiastočnom vyhovení žalobe a v závislom výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o vyhovujúcu časť rozhodnutia. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné zdôrazniť, že právny vzťah účastníkov konania bolo nutné posúdiť podľa ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.06.2006. Uvedená právna úprava definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme (§ 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch) a zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch). Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. V zmysle ust. § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Právna regulácia zákona o spotrebiteľských úveroch je špeciálnou úpravou zmluvy

o úvere definovanej v Obchodnom zákonníku vytvorená predovšetkým s ohľadom na špecifiká týkajúce sa ochrany spotrebiteľa.

Zmluva zo dňa 31.01.2003 bola uzavretá medzi osobou, ktorá v rámci svojej podnikateľskej činnosti v čase uzavretia zmluvy poskytovala úvery, a fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý úver na iný účel ako je výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (pozn. tento účel nebol, na rozdiel od tvrdení navrhovateľa vo vyjadrení k odvolaniu, v zmluve vôbec uvedený). Odporca mal v zmysle ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch v danom právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa a z titulu tohto postavenia požíval zákonom poskytnutú všeobecnú ochranu.

Dotknutá zmluva zjavne podliehala režimu zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj v ňom formulovanému ustanoveniu § 4 ods. 2 písm. g), ktoré bolo pre posúdenie veci kľúčové. Argumentácia odporcu k nemožnosti použiť úpravu Občianskeho zákonníka tak ostala bez právneho významu. Rovnako bol neopodstatnený aj odkaz odvolateľa na absenciu náležitostí zmluvy, keďže táto neobsahovala opis tovaru a službu. Výpočet povinných obsahových súčastí zmluvy podľa zákona č. 258/2001 Z. z. mal len demonštratívny charakter a je logické, že pokiaľ v danom prípade nebol účel úveru viazaný na konkrétny tovar či službu, nemohli byť tieto údaje ani obsiahnuté v zmluve.

Rovnako vecne správne bolo aj rozhodnutie okresného súdu vo výroku o trovách konania, ktoré plne zodpovedá pomeru úspechu a neúspechu jednotlivých procesných strán v tomto konaní a zneniu ust. § 142 ods. 2 O.s.p., proti ktorému navyše odvolateľ nepodal žiadne odvolacie námietky.

Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 202,62 Eur s 5,25% úrokom z omeškania ročne od 05.03.2014 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, a v závislom výroku o trovách konania ako vecne správny p o t v r d i l .

Vo zvyšnej časti, nenapadnutej odvolaním (II. veta výroku), zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

Zároveň odvolací súd postupom podľa ust. § 222 ods. 3 O.s.p. nariadil prvostupňovému súdu opravu napadnutého rozsudku v jeho záhlaví, v ktorom je nesprávne uvedená adresa sídla odporcu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorému krajský súd priznal náhradu trov druhostupňového konania vo výške 36,61 Eur, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu 28,22 Eur zo dňa 17.03.2015, účtovaný podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ku ktorému mu prináleží 1x režijný paušál v sume 8,39 Eur, účtovaný podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.